

רעיה טלמור - הבנת הצבע

מוצקה, בטוחה ושלמה - הודות לשימוש במשטחי צבע גדולים, כמעט מופשטים. חבל רק שציור הפורטרט המוצג בתערוכה, שהוא המעולה מכולם, הוצג בודד. ציור זה עשוי במיטב המסורת של פורטרטים שעשו גדולים וטובים בראשית המאה, ומאטיס בראשם. למראה ציוריה של טלמור אפשר לחשוב שבגלל רוח התרבות האירופאית הנושבת מהם, יש לה רקע שכוה, ואולי אף גדלה שם. האמת היא שאת הפתיחות לאמנות קיבלה בקיבוץ בו נולדה, שהיה מאז ומתמיד חממה לאמנים ויוצרים. סופרים כמו אבא קובנר, חנוך ברטוב ומיכל סנונית טופחו במשק; לעומת הנוף השטוח של עמק חפר, בו גדלה, הרי נופי ההר והגיא בהם היא גרה מאז נישאה, מזיגים ומפרים את הציירת שזכתה ללמוד אצל טובי האמנים בארץ במסגרת לימודיה בסמינר „אורגים“ ובאוניברסיטת חיפה. לציירים מרסל ינקו, סטימצקי, ובעיקר פימה, יש חלק בעיצוב אישיותה של רעיה טלמור כאמנית, והתוצאה מסברת בהחלט את העין. יש בציוריה בשלות המעידה על נסיונות רבים שעשתה בעבר, חיפושי דרך ללא לאות ואהבת הציור לשמו. תערוכת רעיה טלמור בבית האמנים היא ציון דרך חיובי בדרכה הפרטית ובדרכו של בית האמנים גם יחד.

כרטיס הביקור שמציג „בית האמנים“ בתערוכות המוצגות בו כרגע, מדוייק, ואופייני לפעילות שתרחש בו כנראה בשנה הקרובה. תצוגת עבודות כשל רעיה טלמור, המהווה שיר הלל למכחול ולצבע, בצד עבודות מיני-מליסטיות-מושגיות של ליאת פולוצקי, והקצאת אולם לעבודות ראשונות, טריות ונסיון-ניות של קבוצת אמנים שנבחרו על ידי התיאורטיקן גדעון עפרת - הן כרטיס הביקור של הנהלת בית האמנים לשנה זו.

רעיה טלמור, ילידת כפר החורש, וחברת קיבוץ יגור, היא תופעה מרעננת ומפתיעה בקרב אמני הקיבוצים. ציוריה של טלמור עשירי צבע, אף כי עשויים בסולם גוונים האופייני יותר לצפון אירופה - שקט, עצור, כשמתחת לשכבה העליונה מצויים גוונים חמים ועשירים, המבצבצים בין משיחות המכחול ומעניקים לריקמה הסופית את רבגוניותה. הנושאים המעסיקים את רעיה טלמור, הם, בראש ובראשונה, הטבע. העצים הם המודלים המועדפים עליה, ואין תימה, כי ביניהם גדלה, וכל חוויותיה ספוגות במראות טבע נפלאים. יש ציורים בהם הרשתה לעצמה האמנית להחצין יותר סערת נפש על ידי תנועה חפשית במכחול המתארת את מראות העלים וענפי העצים, כשהאדמה מתחתם נשארת תמיד

רעיה טלמור / עץ החרוב

